

խաղաղությունը ստեղծել մեր
 զե՛մ գտնուած հովտը՝ վայրէ,
 այս հովիտը կ'իջնէին գուռը մը
 հետահակագործներ։ Արդո՞ք արա-
 ռուսականային բաց կարգերով,
 կրննի մը երկու կողմերը կազմ-
 թնայ կէսերը ուղղած ուու-
 թիշանութիւններուն բռնած դիրքի-
 ձախ կողմերը։ Դէպի հարաւ բ-
 բլուրէն յանկարծ դուրս ելան նոր
 հրացանակիրները, օրոքս ժամերը
 կեցած էին՝ մշակուած դաշտի
 վտանուած դեղին քարերու
 Աստուք ալ սկսան զէպի ն-
 ինել։ Մեր կեդրոնը, արագ-
 առջ՝ քայլելով, ճարտարագի-
 ւորէիւէն։ Կնկնով, սկսան սպ-
 թշնամիին տվակողմին։ Դիրքին
 լին չիմա՞ն թէ ձեռքին մէջ էր,
 ձախ թեւը ազատ էր յարձակու-
 տէն մշելու։ Հրաման արուեցաւ։
 հռո՛ղի ցոլեալիցայիցային, և մեր
 բազմը զոհերը տաւը խաչաքրին։
 սակսին թնդանութիւնը փութոյ-
 ունցան։ Ռուս մը զարկաւ ան-
 մին, որ բլուրէն ի վար իջաւ, և
 գնաց միտուեցաւ գետինը։ Ճաշո-
 ուովը ճիշդ յատարին կողմէ-
 միտուած էր և ծակը գցած էր։
 ուստական թնդանութ մը քայքայ-
 րեցավէ՛ծ գետիկի վայրէ մը վար
 դաշտ։ Եւ վերի ժայռը շրջելով
 բուն ծայրը կեցաւ Թէնէնուշակ
 զին ստա։ Թէնէ մը ձախակողմ
 ազատ էր շարժուել, յատկապէս
 դժուար էր և վտանգալից։ Ան-
 խիտ բլուրը և, խրամներու երե-
 զով արարացած, թշնամիին մե-
 դուն, և կը պատկանանէր յու-
 արիւթեանը։ Մտաւալ բլուրը
 վրայ զեղեղուած մեր մարտիկը
 խորամուկի կրողը մեծ ազդեց-
 ւած չլինի, որովհետեւ Ռուսը չ-
 պտուրտած էին խրամներուն
 Բացո ակներեւ էր թէ կացող
 յուսահատականք էր անոնց համ-
 պատկանողութիւնը մնացած
 էա զարուեցաւ։ Ներ մտքը

